Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR. 1798/2003 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2003

privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92

(JO L 264, 15.10.2003, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 885/2004 al Consiliului din 26 aprilie 2004	L 168	1	1.5.2004
►M2	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
►M3	Regulamentul (CE) nr. 143/2008 al Consiliului din 12 februarie 2008	L 44	1	20.2.2008
►M4	Regulamentul (CE) nr. 37/2009 al Consiliului din 16 decembrie 2008	L 14	1	20.1.2009

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 1798/2003 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2003

privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([3]),

întrucât:

(1) Frauda fiscală și evaziunea fiscală care se extind dincolo de frontierele statelor membre conduc la pierderi bugetare și la încălcări ale principiului impozitării corecte și pot provoca denaturări ale circulației capitalurilor și ale condițiilor concurenței. Prin urmare, ele afectează funcționarea pieței interne.

(2) Combaterea fraudei privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) necesită o cooperare strânsă între autoritățile administrative din fiecare stat membru, responsabile pentru aplicarea dispozițiilor din acest domeniu.

(3) În consecință, măsurile de armonizare fiscală luate în vederea realizării pieței interne trebuie să includă instituirea unui sistem comun de schimb de informații între statele membre, prin care autoritățile administrative ale statelor membre urmează să se sprijine reciproc și să coopereze cu Comisia pentru a asigura aplicarea corectă a TVA la livrările de bunuri și prestările de servicii, achiziția intracomunitară de bunuri și importul de bunuri.

(4) Stocarea electronică și transmiterea electronică a anumitor date în vederea controlării TVA sunt indispensabile pentru funcționarea adecvată a sistemului TVA.

(5) Condițiile referitoare la schimbul de date stocate electronic în fiecare stat membru și la accesul direct al statelor membre la aceste date trebuie definite în mod clar. Comercianții ar trebui să aibă acces la unele din aceste informații, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor lor.

(6) Statul membru de consum are responsabilitatea principală de a asigura ca furnizorii fără sediu să își îndeplinească obligațiile. În acest scop, aplicarea regimului special temporar pentru serviciile furnizate electronic, care este prevăzut la articolul 26c din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: bază unitară de stabilire ([4]), necesită definirea normelor privind furnizarea de informații și transferul de fonduri între statul membru de identificare și statul membru de consum.

([1]) JO C 270 E, 25.9.2001, p. 87.
([2]) JO C 284 E, 21.11.2002, pp. 121 și 191.
([3]) JO C 80, 3.4.2002, p. 76.
([4]) JO L 145, 13.6.1977, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2002/92/CE (JO L 331, 7.12.2002, p. 27).

▼B

(7) Regulamentul (CEE) nr. 218/92 al Consiliului din 27 ianuarie 1992 privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării indirecte (TVA) ([1]) a instituit în această privință un sistem de cooperare strânsă între autoritățile administrative ale statelor membre și între aceste autorități și Comisie.

(8) Regulamentul (CEE) nr. 218/92 completează Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și indirecte ([2]).

(9) Aceste două instrumente juridice s-au dovedit a fi eficace, dar nu mai sunt suficiente pentru a răspunde noilor cerințe în domeniul cooperării administrative care rezultă din integrarea din ce în ce mai strânsă a economiilor în piața internă.

(10) De asemenea, existența a două instrumente separate pentru cooperarea în domeniul TVA a împiedicat cooperarea eficace între administrațiile fiscale.

(11) Drepturile și obligațiile tuturor părților implicate sunt insuficient definite în prezent. Prin urmare, sunt necesare norme mai clare și obligatorii care să reglementeze cooperarea între statele membre.

(12) Nu există suficiente contacte directe între oficiile naționale sau locale de luptă anti fraudă, regula fiind comunicarea între birourile centrale de legătură. Acest fapt conduce la ineficiență, la utilizarea insuficientă a acordurilor de cooperare administrativă și la întârzieri în comunicare. Prin urmare, ar trebui să se prevadă dispoziții care să permită contacte mai directe între servicii în vederea unei cooperări mai eficiente și mai rapide.

(13) De asemenea, cooperarea nu este suficient de intensă, în sensul că, pe lângă sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES), nu există suficiente schimburi de informații automate sau spontane între statele membre. Schimburile de informații între administrații, precum și între administrații și Comisie, trebuie să devină mai intense și mai rapide în vederea combaterii mai eficace a fraudei.

(14) Dispozițiile privind cooperarea administrativă în domeniul TVA, prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 218/92 și de Directiva 77/799/CEE, ar trebui regrupate și consolidate în consecință. Din motive de claritate, acest lucru trebuie realizat printr-un singur instrument nou care să înlocuiască Regulamentul (CEE) nr. 218/92.

(15) Prezentul regulament nu trebuie să aducă atingere altor măsuri comunitare care contribuie la combaterea fraudei în domeniul TVA.

(16) În sensul prezentului regulament, este necesar să se ia în considerare limitarea anumitor drepturi și obligații prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([3]), pentru a proteja interesele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva menționată.

(17) Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ([4]).

([1]) JO L 24, 1.2.1992, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 792/2002 (JO L 128, 15.5.2002, p. 1).
([2]) JO L 336, 27.12.1977, p. 15. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.
([3]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
([4]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(18) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile care sunt recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

(1) Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile administrative din statele membre responsabile pentru aplicarea legislației privind TVA la livrările de bunuri și prestările de servicii, achiziția intracomunitară de bunuri și importul de bunuri trebuie să coopereze între ele și cu Comisia pentru a asigura respectarea acestor legislații.

În acest scop, acesta stabilește norme și proceduri care să permită autorităților competente ale statelor membre să coopereze și să schimbe reciproc orice informații care le-ar putea ajuta la efectuarea unei determinări corecte a TVA.

De asemenea, prezentul regulament stabilește norme și proceduri pentru schimbul anumitor informații prin mijloace electronice, în special în ceea ce privește TVA la tranzacțiile intracomunitare.

▼M3

De asemenea, pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată ([1]), stabilește norme și proceduri pentru schimbul pe cale electronică de informații privind taxa pe valoare adăugată pentru servicii furnizate pe cale electronică în conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 din respectiva directivă și pentru eventualele schimburi ulterioare de informații, precum și, în ceea ce privește serviciile reglementate de respectivul regim special, pentru transferul de bani între autoritățile competente ale statelor membre.

▼B

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării de către statele membre a normelor privind asistența reciprocă în materie penală.

Articolul 2

În sensul prezentului regulament:

1. „autoritate competentă a unui stat membru” înseamnă:

— în Belgia:

Le ministre des finances

de Minister van financiën;

▼M2

— în Bulgaria:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите;

▼M1

— în Republica Cehă:

Ministerstvo financí;

([1]) JO L 347, 11.12.2006, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2008/8/CE (JO L 44, 20.2.2008, p. 11).

▼B

— în Danemarca:

Skatteministeren;

— în Germania:

Bundesministerium der Finanzen;

▼M1

— în Estonia:

Maksuamet;

▼B

— în Grecia:

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών;

— în Spania:

El Secretario de Estado de Hacienda;

— în Franța:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie;

— în Irlanda:

The Revenue Commissioners;

— în Italia:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali;

▼M1

— în Cipru:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του;

— în Letonia:

Valsts ieņēmumu dienests;

— în Lituania:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos;

▼B

— în Luxemburg:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines;

▼M1

— în Ungaria:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája;

— în Malta:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi;

▼B

— în Țările de Jos:

De minister van Financiën;

— în Austria:

Bundesminister für Finanzen;

▼M1

— în Polonia:

Minister Finansów;

▼B

— în Portugalia:

▼B

O Ministro das Finanças;

▼M2

— în România:

Agenția Națională de Administrare Fiscală;

▼M1

— în Slovenia:

Ministrstvo za finance;

— în Slovacia:

Ministerstvo financií;

▼B

— în Finlanda:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet;

— în Suedia:

Chefen för Finansdepartementet;

— în Regatul Unit:

The Commissioners of Customs and Excise;

2. „birou central de legătură” înseamnă biroul care a fost desemnat în temeiul articolului 3 alineatul (2) ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative;

3. „departament de legătură” înseamnă orice birou, altul decât biroul central de legătură, având o competență teritorială specifică sau o responsabilitate operațională specializată, care a fost desemnat de autoritatea competentă în temeiul articolului 3 alineatul (3) să efectueze în mod direct schimburi de informații pe baza prezentului regulament;

4. „funcționar competent” înseamnă orice funcționar care poate schimba în mod direct informații pe baza prezentului regulament și care a fost desemnat în conformitate cu articolul 3 alineatul (4);

5. „autoritate solicitantă” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente;

6. „autoritate solicitată” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care primește o cerere de asistență în numele autorității competente;

7. „tranzacții intracomunitare” înseamnă livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii;

▼M3

8. „livrare intracomunitară de bunuri” înseamnă orice livrare de bunuri care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;

9. „prestare intracomunitară de servicii” înseamnă orice prestare de servicii care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;

10. „achiziție intracomunitară de bunuri” înseamnă obținerea dreptului, în temeiul articolului 20 din Directiva 2006/112/CE, de a dispune de bunuri mobile corporale în calitate de proprietar;

11. „număr de identificare în scopuri de TVA” înseamnă numărul prevăzut la articolele 214, 215 și 216 din Directiva 2006/112/CE;

▼B

12. „anchetă administrativă” înseamnă toate controalele, verificările și alte acțiuni întreprinse de statele membre, în exercitarea îndatoririlor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației privind TVA;

13. „schimb automat” înseamnă comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite;

14. „schimb automat structurat” înseamnă comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, pe măsură ce aceste informații devin disponibile;

15. „schimb spontan” înseamnă comunicarea cu caracter neregulat, fără cerere prealabilă, de informații către alt stat membru;

16. „persoană” înseamnă:

    (a) persoană fizică;

    (b) persoană juridică sau

    (c) în cazul în care legislația în vigoare prevede acest lucru, o asociație de persoane căreia îi este recunoscută capacitatea de a efectua acte juridice, dar care nu dispune de statutul legal de persoană juridică;

17. „a permite accesul” înseamnă a autoriza accesul la baza de date electronică relevantă și a obține date prin mijloace electronice;

18. „prin mijloace electronice” înseamnă prin utilizarea de echipamente electronice de prelucrare (inclusiv compresia digitală) și de stocare a datelor și prin utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice și a altor mijloace electromagnetice;

19. „rețea CCN/CSI” înseamnă platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicație (CCN) și interfața comună a sistemelor (CSI), concepută de Comunitate pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente în domeniul vamal și fiscal.

Articolul 3

(1) Autoritățile competente menționate la articolul 2 punctul 1 sunt autoritățile în numele cărora se aplică prezentul regulament, fie direct, fie prin delegare.

(2) Fiecare stat membru desemnează un singur birou central de legătură, căruia i se deleagă principala responsabilitate pentru contactele cu celelalte state membre în domeniul cooperării administrative. Statul membru informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta.

(3) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate desemna departamente de legătură. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor departamente și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre în cauză.

(4) De asemenea, autoritatea competentă din fiecare stat membru poate desemna, în condițiile stabilite de aceasta, funcționari competenți care pot face schimb direct de informații pe baza prezentului regulament. Atunci când face acest lucru, ea poate limita domeniul de aplicare a unei astfel de delegări. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor funcționari și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre în cauză.

(5) Funcționarii care fac schimb de informații în temeiul articolelor 11 și 13 sunt considerați, în orice situație, ca fiind funcționari cu competențe în acest sens, în conformitate cu condițiile prevăzute de autoritățile competente.

▼B

(6) În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent trimite sau primește o cerere sau un răspuns la o cerere de asistență, acesta informează biroul central de legătură din statul său membru, în condițiile prevăzute de acesta din urmă.

(7) În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent primește o cerere de asistență care necesită o acțiune în afara zonei sale teritoriale sau operaționale, el transmite fără întârziere această cerere biroului central de legătură al statului său membru și informează autoritatea solicitantă cu privire la aceasta. Într-un astfel de caz, perioada prevăzută la articolul 8 începe în ziua următoare transmiterii cererii de asistență către biroul central de legătură.

Articolul 4

(1) Obligația de a acorda asistență, prevăzută de prezentul regulament, nu include furnizarea de informații sau documente obținute de autoritățile administrative menționate la articolul 1, acționând pe baza autorizării sau la cererea autorității judiciare.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care o autoritate competentă are, în conformitate cu legislația națională, competența de a comunica informațiile menționate la alineatul (1), acestea pot fi comunicate în cadrul cooperării administrative prevăzute de prezentul regulament. Orice comunicare de acest tip trebuie să aibă autorizarea prealabilă a autorității judiciare, în cazul în care necesitatea unei astfel de autorizări decurge din legislația națională.

CAPITOLUL II

SCHIMBUL DE INFORMAȚII LA CERERE

Secțiunea 1

Cererea de informații și de anchete administrative

Articolul 5

(1) La cererea unei autorități solicitante, autoritatea solicitată comunică informațiile menționate la articolul 1, inclusiv orice informații cu privire la unul sau mai multe cazuri specifice.

(2) În scopul comunicării informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea solicitată asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea acestor informații.

(3) Cererea menționată la alineatul (1) poate conține solicitarea motivată a unei anchete administrative specifice. În cazul în care statul membru decide că nu este necesară nici o anchetă administrativă, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

(4) Pentru a obține informațiile solicitate sau pentru a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată sau autoritatea administrativă sesizată de aceasta procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea unei alte autorități din statul său membru.

Articolul 6

În măsura posibilului, cererile de informații și de anchete administrative, în sensul articolului 5, se transmit folosind un formular tip adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2).

▼B

Articolul 7

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată îi comunică acesteia, sub formă de rapoarte, declarații și orice alte documente, copii certificate ale acestora sau extrase ale acestora, orice informații relevante pe care le obține sau pe care le deține, precum și rezultatele anchetelor administrative.

(2) Documentele originale se furnizează numai în cazul în care aceasta nu contravine dispozițiilor în vigoare în statul membru în care autoritatea solicitată își are sediul.

Secțiunea 2

Termenul de furnizare a informațiilor

Articolul 8

Autoritatea solicitată furnizează informațiile menționate la articolele 5 și 7 în cel mai scurt timp posibil și în termen de trei luni de la data primirii cererii.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea solicitată deține deja informațiile cerute, termenul se reduce la o perioadă de maxim o lună.

Articolul 9

Pentru anumite categorii de cazuri speciale, autoritățile solicitate și solicitante pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la articolul 8.

Articolul 10

În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să răspundă la cerere în termenul stabilit, aceasta informează de îndată în scris autoritatea solicitantă cu privire la motivele nerespectării termenului și la data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns.

Secțiunea 3

Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

Articolul 11

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți, în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1, în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale statului membru în care autoritatea solicitată își are sediul. În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate au acces, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale documentelor care conțin informațiile cerute.

(2) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți, în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1, la anchetele administrative. Anchetele administrative sunt efectuate exclusiv de către funcționarii autorității solicitate. Funcționarii autorității solicitante nu exercită competențele de control conferite funcționarilor autorității solicitate.

▼B

Cu toate acestea, ei pot avea acces în aceleași clădiri și la aceleași documente ca și aceștia din urmă, prin intermediul acestora și numai în scopul anchetei administrative efectuate.

(3) Funcționarii autorității solicitante prezenți într-un alt stat membru, în conformitate cu alineatele (1) și (2), trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.

Secțiunea 4

Controale simultane

Articolul 12

În vederea schimbului de informații menționate la articolul 1, două sau mai multe state membre pot conveni să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul său, privind situația fiscală a uneia sau mai multor persoane plătitoare de impozit care prezintă un interes comun sau complementar, de fiecare dată când astfel de controale par a fi mai eficace decât controalele realizate de un singur stat membru.

Articolul 13

(1) Un stat membru identifică în mod independent persoanele plătitoare de impozit pe care intenționează să le propună pentru un control simultan. Autoritatea competentă a statului membru respectiv notifică autorității competente a celuilalt stat membru în cauză cazurile propuse pentru controalele simultane. Aceasta își motivează alegerea, în măsura posibilului, prin furnizarea informațiilor care au condus la decizia acesteia. Ea indică perioada în care trebuie efectuate aceste controale.

(2) Statele membre în cauză decid ulterior dacă doresc să participe la controalele simultane. La primirea unei propuneri de control simultan, autoritatea competentă a statului membru confirmă autorității competente a celuilalt stat membru acordul său sau îi comunică refuzul său motivat.

(3) Fiecare autoritate competentă a statelor membre în cauză numește un reprezentant însărcinat cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control.

CAPITOLUL III

CEREREA DE NOTIFICARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 14

La cererea autorității solicitante și în conformitate cu normele care reglementează notificarea instrumentelor similare în statul membru în care își are sediul, autoritatea solicitată notifică destinatarului toate instrumentele și deciziile emise de autoritățile administrative și care se referă la aplicarea legislației privind TVA pe teritoriul statului membru în care autoritatea solicitantă își are sediul.

Articolul 15

Cererile de notificare, care menționează obiectul instrumentului sau deciziei care trebuie notificată, precizează numele, adresa și orice alte informații relevante pentru identificarea destinatarului.

▼B

Articolul 16

Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la răspunsul său la cererea de notificare şi îi comunică, în special, data de notificare a deciziei sau instrumentului către destinatar.

CAPITOLUL IV

SCHIMBUL DE INFORMAŢII FĂRĂ CERERE PREALABILĂ

Articolul 17

Fără a aduce atingere dispoziţiilor capitolelor V şi VI, autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmite autorităţii competente a oricărui alt stat membru în cauză, prin schimb automat sau schimb automat structurat, informaţiile menţionate la articolul 1, în următoarele cazuri:

1. atunci când se consideră că impozitarea are loc în statul membru de destinaţie, iar eficacitatea sistemului de control depinde în mod obligatoriu de informaţiile furnizate de statul membru de origine;

2. atunci când un stat membru are motive să creadă că s-a comis sau că este posibil să se fi comis o încălcare a legislaţiei referitoare la TVA în celălalt stat membru;

3. atunci când există un risc de pierderi fiscale în celălalt stat membru.

Articolul 18

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2), se determină următoarele:

1. categoriile exacte de informaţii care urmează să facă obiectul schimbului;

2. frecvenţa schimburilor;

3. modalităţile practice ale schimbului de informaţii.

Fiecare stat membru stabileşte dacă va lua parte la schimbul unei anumite categorii de informaţii, precum şi dacă o va face în mod automat sau în mod automat structurat.

Articolul 19

Autorităţile competente ale statelor membre îşi pot comunica reciproc în orice situaţie, prin schimb spontan, informaţiile menţionate la articolul 1 de care au cunoştinţă.

Articolul 20

Statele membre adoptă măsurile administrative şi organizatorice necesare facilitării schimburilor prevăzute de prezentul capitol.

Articolul 21

Un stat membru nu poate fi obligat, în scopul punerii în aplicare a dispoziţiilor prezentului capitol, să impună noi obligaţii persoanelor plătitoare de TVA în vederea obţinerii de informaţii, nici să suporte sarcini administrative disproporţionate.

▼B

CAPITOLUL V

STOCAREA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII SPECIFICE TRANZACȚIILOR INTRACOMUNITARE

Articolul 22

▼M3

(1) Fiecare stat membru întreține o bază de date electronică în care stochează și prelucrează informațiile pe care le culege, în temeiul titlului XI capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE.

▼B

(2) Statele membre se asigură că bazele lor de date sunt actualizate, complete și exacte.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2), se definesc criterii pentru a determina care dintre modificări nu sunt relevante, esențiale sau utile și, prin urmare, nu trebuie efectuate.

Articolul 23

Pe baza datelor stocate în conformitate cu articolul 22, autorității competente a unui stat membru i se comunică, în mod automat și fără întârziere, de către orice alt stat membru următoarele informații, la care poate avea, de asemenea, acces direct:

1. numerele de identificare TVA atribuite de statul membru care primește informațiile;

▼M3

2. valoarea totală a tuturor livrărilor intracomunitare de bunuri și valoarea totală a tuturor prestărilor intracomunitare de servicii către persoane posesoare ale unui număr de identificare în scopuri de TVA, de către toți operatorii înregistrați în scopuri de TVA în statul membru care furnizează informația.

▼M4

Valorile menționate la punctul 2 primul paragraf sunt exprimate în moneda statului membru care furnizează informațiile și sunt aferente perioadelor de depunere a declarațiilor recapitulative proprii fiecărei persoane impozabile stabilite în conformitate cu articolul 263 din Directiva 2006/112/CE.

▼B

Articolul 24

▼M3

Pe baza datelor stocate în conformitate cu articolul 22 și în scopul exclusiv de a preveni o încălcare a legislației privitoare la TVA, autoritatea competentă a unui stat membru, oricând consideră că este necesar, în vederea controlului achizițiilor intracomunitare de bunuri sau al prestărilor intracomunitare de servicii impozabile pe teritoriul său, obține direct și fără întârziere sau are acces direct pe cale electronică la oricare dintre următoarele informații:

1. numerele de identificare în scopuri de TVA ale persoanelor care au efectuat livrările de bunuri și prestările de servicii menționate la articolul 23 primul paragraf punctul 2;

2. valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii de la fiecare astfel de persoană către o altă persoană posesoare a unui număr de identificare în scopuri de TVA menționat la articolul 23 primul paragraf punctul 1.

▼M4

Valorile menționate la punctul 2 primul paragraf sunt exprimate în moneda statului membru care furnizează informațiile și sunt aferente

▼M4

perioadelor de depunere a declarațiilor recapitulative proprii fiecărei persoane impozabile stabilite în conformitate cu articolul 263 din Directiva 2006/112/CE.

▼B

Articolul 25

▼M4

(1) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru este obligată să permită accesul la informații în temeiul articolelor 23 și 24, ea face acest lucru în cel mai scurt timp posibil și în termen de cel mult o lună de la sfârșitul perioadei la care se referă informațiile.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care se adaugă informații la o bază de date în condițiile prevăzute la articolul 22, accesul la aceste informații suplimentare se autorizează în cel mai scurt timp posibil și în termen de cel mult o lună de la sfârșitul perioadei în cursul căreia au fost colectate informațiile.

▼B

(3) Condițiile în care poate fi permis accesul la informațiile corectate se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2).

Articolul 26

În cazul în care, în sensul articolelor 22-25, autoritățile competente ale statelor membre stochează informații în baze de date electronice și fac schimb de astfel de informații prin mijloace electronice, ele iau toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea articolului 41.

Articolul 27

(1) Fiecare stat membru dispune de o bază de date electronică conținând un registru al persoanelor cărora le-au fost atribuite numere de identificare TVA în statul membru respectiv.

(2) În orice moment, autoritatea competentă a unui stat membru poate obține în mod direct sau i se poate comunica, din datele stocate în conformitate cu articolul 22, confirmarea valabilității numărului de identificare TVA sub care o persoană a efectuat sau a beneficiat de o livrare intracomunitară de bunuri sau servicii.

În urma unei cereri speciale, autoritatea solicitată comunică, de asemenea, data emiterii și, după caz, data expirării numărului de identificare TVA.

(3) La cerere, autoritatea competentă furnizează, de asemenea, fără întârziere, numele și adresa persoanei căreia i s-a atribuit numărul, cu condiția ca aceste informații să nu fie stocate de autoritatea solicitantă în vederea unei posibile utilizări viitoare.

▼M3

(4) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru se asigură că persoanelor implicate în livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii și, pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, persoanelor impozabile nestabilite care furnizează servicii pe cale electronică, în special celor menționate în anexa II la directiva respectivă, li se permite să obțină confirmarea validității numărului de identificare în scopuri de TVA al oricărei anumite persoane.

Pe parcursul perioadei prevăzute la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, statele membre trimit această confirmare pe cale electronică în conformitate cu procedura menționată la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼B

(5) În cazul în care, în sensul alineatelor (1)-(4), autoritățile competente ale statelor membre stochează informații în baze de date electronice și fac schimb de astfel de informații prin mijloace electronice, ele iau toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea articolului 41.

CAPITOLUL VI

►M3 DISPOZIȚII PRIVIND REGIMUL SPECIAL PREVĂZUT ÎN TITLUL XII CAPITOLUL 6 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE ◄

▼M3

Articolul 28

Se aplică următoarele dispoziții cu privire la regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE. De asemenea, în sensul prezentului capitol, se aplică definițiile stabilite la articolul 358 din respectiva directivă.

▼B

Articolul 29

▼M3

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă nestabilită în Comunitate, la momentul începerii activităților sale, în temeiul articolului 361 din Directiva 2006/112/CE, se transmit pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼B

(2) Statul membru de identificare transmite aceste informații prin mijloace electronice autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de zece zile de la sfârșitul lunii în care informațiile au fost primite de la persoana fără sediu stabil, plătitoare de impozit. În același mod, autoritățile competente ale celorlalte state membre sunt informate cu privire la numărul de identificare atribuit. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, prin care trebuie transmise aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2).

(3) Statul membru de identificare informează fără întârziere, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale celorlalte state membre, în cazul în care o persoană fără sediu stabil, plătitoare de impozit, este exclusă din registrul de identificare.

Articolul 30

▼M3

Declarația conținând informațiile stabilite la articolul 365 din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼B

Statul membru de identificare transmite aceste informații prin mijloace electronice autorității competente a statului membru în cauză în termen de cel mult 10 zile de la sfârșitul lunii în care s-a primit declarația. Statele membre care au solicitat întocmirea declarației fiscale într-o monedă națională, alta decât euro, transformă sumele în euro utilizând rata de schimb valabilă în ultima zi a perioadei impozabile. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă, sau, în cazul în care nu există nici o publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Detaliile

▼B

tehnice prin care se transmit aceste informații se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2).

Statul membru de identificare transmite prin mijloace electronice statului membru de consum informațiile necesare pentru asocierea fiecărei plăți cu declarația fiscală trimestrială corespunzătoare.

▼M3

Articolul 31

Dispozițiile articolului 22 din prezentul regulament se aplică, de asemenea, informațiilor culese de statul membru de identificare în conformitate cu articolele 360, 361, 364 și 365 din Directiva 2006/112/CE.

▼B

Articolul 32

Statul membru de identificare se asigură că suma pe care a plătit-o persoana fără sediu stabil, plătitoare de impozit, este transferată în contul bancar în euro care a fost desemnat de statul membru de consum căruia îi este destinată plata. Statele membre care au solicitat plățile într-o monedă națională, alta decât euro, transformă sumele în euro utilizând rata de schimb valabilă în ultima zi a perioadei impozabile. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu există nici o publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Transferul are loc în termen de cel mult zece zile de la sfârșitul lunii în care s-a primit plata.

În cazul în care persoana fără sediu stabil, plătitoare de impozit, nu plătește impozitul total datorat, statul membru de identificare se asigură că plata este transferată statelor membre de consum, proporțional cu impozitul datorat în fiecare stat membru. Statul membru de identificare informează cu privire la aceasta, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre de consum.

Articolul 33

Statele membre notifică prin mijloace electronice autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la numerele de cont bancar relevante pentru primirea plăților, în conformitate cu articolul 32.

Statele membre notifică fără întârziere, prin mijloace electronice, autorităților competente ale celorlalte state membre și Comisiei modificările cotei normale de impozitare.

▼M3

Articolul 34

Articolele 28-33 din prezentul regulament se aplică pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE.

CAPITOLUL VIa

DISPOZIȚII REFERITOARE LA SCHIMBUL ȘI PĂSTRAREA DE INFORMAȚII ÎN CONTEXTUL PROCEDURII PREVĂZUTE ÎN DIRECTIVA 2008/9/CE

Articolul 34a

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit solicitantul primește o cerere de rambursare a taxei pe valoare adăugată în temeiul articolului 5 din Directiva 2008/9/CE a

▼M3

Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare ([1]), iar articolul 18 din respectiva directivă nu este aplicabil, aceasta transmite cererea pe cale electronică, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea ei, autorităților competente ale fiecărui stat membru de rambursare în cauză, împreună cu o confirmare că solicitantul este persoană impozabilă în scopuri de TVA, astfel cum este prevăzut la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2008/9/CE, și că numărul de identificare sau de înregistrare furnizat de această persoană este valabil pentru perioada de rambursare.

(2) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică, pe cale electronică, autorităților competente ale celorlalte state membre orice informație pe care o solicită în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2008/9/CE. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică pe cale electronică autorităților competente ale celorlalte state membre intenția lor de a recurge la opțiunea de a cere solicitantului să furnizeze descrierea activității sale economice prin intermediul codurilor armonizate astfel cum este prevăzut la articolul 11 din Directiva 2008/9/CE.

Codurile armonizate menționate la primul paragraf se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament pe baza clasificării NACE definite în Regulamentul (CEE) nr. 3037/90.

▼B

CAPITOLUL VII

RELAȚIILE CU COMISIA

Articolul 35

(1) Statele membre și Comisia examinează și evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul regulament. Comisia centralizează experiența statelor membre cu scopul de a îmbunătăți funcționarea acestui sistem.

(2) Statele membre comunică Comisiei orice informații relevante disponibile, referitoare la aplicarea de către acestea a prezentului regulament.

(3) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2), se stabilește o listă cu datele statistice necesare pentru evaluarea prezentului regulament. Statele membre comunică aceste date Comisiei, în măsura în care acestea sunt disponibile, iar comunicarea nu implică sarcini administrative nejustificate.

(4) În vederea evaluării eficacității acestui sistem de cooperare administrativă în combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale, statele membre pot comunica Comisiei orice alte informații menționate la articolul 1.

(5) Comisia transmite informațiile menționate la alineatele (2), (3) și (4) celorlalte state membre în cauză.

([1]) JO L 44, 20.2.2008, p. 23.

▼B

CAPITOLUL VIII

RELAȚIILE CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 36

(1) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru primește informații de la o țară terță, autoritatea respectivă le poate comunica autorităților competente ale statelor membre care ar putea fi interesate de aceste informații și, în orice caz, tuturor celor care le solicită, în măsura în care acordurile de asistență cu țara terță respectivă permit acest lucru.

(2) Cu condiția ca țara terță în cauză să se fi angajat să acorde asistența necesară pentru obținerea de dovezi cu privire la caracterul neregulat al tranzacțiilor care par a contraveni legislației referitoare la TVA, informațiile obținute în temeiul prezentului regulament pot fi comunicate țării terțe respective, cu acordul autorităților competente care au furnizat informațiile, în conformitate cu dispozițiile lor interne aplicabile comunicării de date cu caracter personal țărilor terțe.

CAPITOLUL IX

CONDIȚII CARE REGLEMENTEAZĂ SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 37

Informațiile comunicate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, conform modalităților care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 44 alineatul (2).

Articolul 38

Cererile de asistență, inclusiv cererile de notificare, și documentele anexate pot fi redactate în orice limbă aleasă de comun acord de autoritatea solicitată și autoritatea solicitantă. Aceste cereri sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care autoritatea solicitată își are sediul doar în cazuri speciale, atunci când autoritatea solicitată prezintă un motiv pentru solicitarea unei astfel de traduceri.

Articolul 39

▼M3

Pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, Comisia și statele membre se asigură că sunt operaționale sistemele de comunicare sau de schimburi de informații, existente sau noi, care sunt necesare pentru asigurarea schimburilor de informații descrise la articolele 29 și 30 din prezentul regulament. Comisia este însărcinată să efectueze orice adaptare a rețelei comune de comunicații/interfeței comune a sistemelor (CCN/CSI), necesară pentru a permite schimbul de informații între statele membre. Statele membre sunt însărcinate să efectueze orice adaptare a sistemelor lor, necesară pentru a permite schimbul acestor informații prin intermediul CCN/CSI.

▼B

Statele membre renunță la orice pretenții de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului regulament, exceptând, după caz, cheltuielile cu onorariile plătite experților.

▼B

Articolul 40

(1) Autoritatea solicitată dintr-un stat membru furnizează unei autorități solicitante din alt stat membru informațiile prevăzute la articolul 1, cu condiția ca:

(a) numărul și natura cererilor de informații înaintate de autoritatea solicitantă într-o anumită perioadă să nu implice o sarcină administrativă disproporționată asupra autorității solicitate;

(b) autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele obișnuite de informații pe care le-ar fi putut utiliza în condițiile respective pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pericliteze realizarea obiectivului urmărit.

(2) Prezentul regulament nu impune nici o obligație de a dispune efectuarea de anchete sau de a furniza informații, în cazul în care legislația sau practica administrativă a statului membru care ar trebui să furnizeze informațiile nu autorizează statul membru să efectueze aceste anchete sau să culeagă ori să utilizeze aceste informații în interesele proprii ale statului membru în cauză.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza furnizarea de informații, în cazul în care statul membru respectiv nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare. Comisia este informată cu privire la motivele refuzului de către statul membru solicitat.

(4) Furnizarea de informații poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

(5) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la motivele refuzării cererii de asistență.

(6) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2), se poate adopta un prag minim de la care se poate introduce o cerere de asistență.

Articolul 41

(1) Informațiile comunicate sub orice formă, în temeiul prezentului regulament, sunt reglementate de obligația păstrării secretului oficial și se bucură de protecția acordată informațiilor similare, atât în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit, cât și al dispozițiilor corespondente aplicabile autorităților comunitare.

Aceste informații pot fi utilizate pentru stabilirea bazei de impozitare sau pentru perceperea sau controlul administrativ al impozitelor în scopul stabilirii bazei de impozitare.

De asemenea, informațiile pot fi utilizate pentru evaluarea altor prelevări, drepturi și taxe reglementate de articolul 2 din Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor rezultând din anumite prelevări, drepturi, taxe și alte măsuri ([1]).

De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor generale și dispozițiilor legale care reglementează drepturile acuzaților și martorilor în cadrul acestor proceduri.

(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei Europene pot avea acces la aceste

([1]) JO L 73, 19.3.1976, p. 18. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/44/CE (JO L 175, 28.6.2001, p. 17).

▼B

informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei CCN/CSI.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri în statul membru al autorității solicitante în cazul în care, în temeiul legislației statului membru al autorității solicitate, informațiile pot fi utilizate în scopuri similare.

(4) În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că informațiile pe care le-a primit de la autoritatea solicitată ar putea fi utile autorității competente a unui stat membru terț, ea le poate transmite acesteia din urmă. Ea informează autoritatea solicitată în prealabil cu privire la aceasta. Autoritatea solicitată poate cere ca transmiterea de informații unei terțe părți să facă obiectul unui acord prealabil.

(5) În scopul aplicării corecte a prezentului regulament, statele membre limitează domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 10, articolul 11 alineatul (1), articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la articolul 13 litera (e) din directiva menționată.

Articolul 42

Rapoartele, declarațiile și orice alte documente sau copiile certificate sau extrasele acestor documente, obținute de personalul autorității solicitate și comunicate autorității solicitante, în cadrul asistenței prevăzute de prezentul regulament, pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente ale statului membru al autorității solicitante, la fel ca și documentele similare furnizate de o altă autoritate din țara respectivă.

Articolul 43

(1) În scopul aplicării prezentului regulament, statele membre iau toate măsurile necesare pentru:

(a) a asigura o coordonare internă eficace între autoritățile competente menționate la articolul 3;

(b) a stabili o cooperare directă între autoritățile abilitate în vederea acestei coordonări;

(c) a asigura buna funcționare a sistemului de schimb de informații prevăzut de prezentul regulament.

(2) Comisia comunică fiecărui stat membru, în cel mai scurt timp posibil, orice informații pe care le primește și pe care este în măsură să le furnizeze.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 44

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă (denumit în continuare „comitetul”).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din această decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

▼B

Articolul 45

(1) O dată la trei ani, după data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul oricăror dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul regulament.

Articolul 46

(1) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere îndeplinirii oricăror obligații mai largi în domeniul asistenței reciproce, care decurg din alte acte juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale.

(2) În cazul în care statele membre încheie acorduri bilaterale cu privire la chestiunile reglementate de prezentul regulament și care nu se referă la cazuri individuale, ele informează Comisia fără întârziere. La rândul ei, Comisia informează celelalte state membre.

Articolul 47

Regulamentul (CEE) nr. 218/92 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 48

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2004.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.